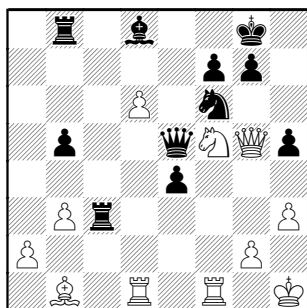

Kortsluitingen

Eric Roosendaal

Eerder dit jaar mochten we ons beste en slechtste fragment insturen. Bij het doorspelen van oude partijen kwam ik nog een paar fragmenten tegen die het waard zijn om aan de vergetelheid ontrukkt te worden. Wat dacht u van deze bijvoorbeeld:

Joop Reiber - Eric Roosendaal, 1995

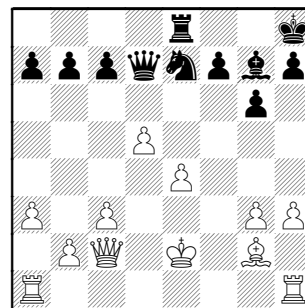
We hebben beiden nog ongeveer één minuut tot zet 35. Joop heeft net **32.De3-g5** gespeeld: dreigt mat in één en dreigt bovendien damewinst via **Pe7+** of **Ph6+**. Meestal is het dan volkomen uit. Zwart heeft maar één zinnig antwoord: **32. ... Pg4**. Maar wat een zet:

- *het dreigende mat in één wordt opgeheven;*
- *de eigen hangende dame wordt gedekt;*
- *de vijandelijke dame wordt aangevallen;*
- *en bovendien dreigt zwart nu zelf mat in één.*

Nooit eerder gezien, zoiets. Het lijkt wel een probleem of een studie. Wit kan nu het beste **33.Ph6+** doen gevolgd door dameruik en **Pxf7**. Maar wie één zet geleden nog mat en damewinst dreigde versmaadt natuurlijk een pionnetje. Joop zocht dus naar groter wild. Hij zag dat het mat gedekt was, dat er mat dreigde en dat z'n dame hing, maar effect nummer vier ontging hem in tijdnood even. Hij speelde daarom **33.Pe7+** om de dame te winnen maar ontdekte na **33. ... Lxe7** alsnog dat de zwarte dame gedekt stond. Hoe win je je stuk nu terug? Pakken via **hxg4**

gaat niet want de dame hangt, **dxe7** gaat ook niet wegens **Dxg5**. Dus **34.Dxe7??**, want wit was nu weer even vergeten dat zwart 'nog iets' dreigde. Na **34. Dxe5** staat wit nog steeds beter. Nu kwam natuurlijk **34. ... Dh2** mat en de rest van de avond werd door de witspeler gevuld met vele jammerklachten over de onrechtvaardigheid in de wereld.

Ook vond ik nog een rapidpartij waarin een wel zeer curieuze fase voorkwam. Op een bepaald moment stond het zo:

Met zwart heb ik hier ergens wat geofferd. De materiele achterstand is aanzienlijk, maar in een rapidpartij waarin beiden nog weinig tijd hebben is het zwarte initiatief voldoende compensatie. Bovendien begin ik hier wat terug te krijgen. **1. ... Pxd5**. Uiteraard. Maar nu dacht wit dat ik 'er in getrapt' was en hij speelde vastberaden **2.Thd1** met tegenpenning. Na **c7-c6** had wit vermoedelijk **c3-c4** gepland. Maar: **2. ... Dc6**. 'Legt zich bij stukverlies neer', dacht wit kennelijk, en hij aarzelde niet: **3.Txd5?**. Maar een gepend stuk is een slechte verdediger. Ik deed natuurlijk het simpele **3. ... Dxd5**. Nu staat wit weliswaar geen stuk voor maar qua materiaalverhouding valt het nog mee. Hoofdschuddend deed wit daarom **4.Td1**, maar na het onschuldige **4. ... Da5** besloot de ongelukkige het initiatief te grijpen via **5.Td5??**. Ondanks het déjà-vu gevoel dat me hier bekreep deed ik toch maar gewoon **5. ... Dxd5**. Meer torens om op d5 cadeau te doen had wit niet, daarom gaf hij het hier maar op.